

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Figueres . . . 1'75 pessetes trimestre
Fora 2'00 " " "

ADMINISTRACIÓ: AVINGUDA WILSON, 2

NÚMERO SOLT: 15 CÈNTIMS
ATRASSAT: 25 " "

ANY XVI

FIGUERES 26 MARÇ DE 1932

SEGONA ÈPOCA. NUM. 781

L'Estatut i els Partits Polítics

A mitjans d'Abril probablement tindrem aprovat l'Estatut i arribat aquest moment històric, són molts els que es pregunten quina serà l'estructuració que prendrà la política catalana. Els elements dretistes esperen amb fruïció l'instant en que demanat el poble per exposar de nou la seva voluntat, aquesta es manifesti clarament favorable a la seva ideologia. Hi ha elements d'esquerra que temen que les condicions no resultin molt favorables per renovar l'esclat d'entusiasme de les eleccions passades, però per sobre del optimisme dels uns i per sobre del pessimisme dels altres hi ha una altra raó que pesa més que les opinions i aquesta raó ens ve donada per el mecanisme evolutiu de la massa social dels pobles renaixents.

N'hi ha prou amb estudiar els altres moviments nacionalistes que s'han desenrotllat en els nostres dies per trobar-hi un paral·lelisme tan patent que en aquests moments pot ésser el nostre millor guia.

Tot moviment nacional comença amb un desvetllament que presenta un aspecte purament local. Una simple aspiració autonòmica sembla ésser la màxima finalitat i aquesta aspiració porta indefectiblement com a conseqüència una negativa o una repressió per part del poble dominador. La reacció però es immediata, l'oposició comunica al poble sotmès nova vigoria, i el nombre de descontents va en augment. El moviment nacional iniciat per un grup insignificant, va extenent la seva acció radial i es comunica primer a les classes benestants per quan la seva situació és la més favorable per a rebre l'influència cultural, base i origen del moviment renaixement. Aquestes classes socials agafen però del moviment nacional una part solament de la seva significació. No en fan un moviment generós, sinó que en fan un moviment de classe, amb tots els inconvenients que pot portar per un poble renaixent, el que un sentiment general quedi acapatat per una classe social.

Aquest esperit de classe porta a un divorci entre les classes benestants i les classes proletàries i observem el fet singular de què el proletariat que és el que precisament havia conservat curosament les tradicions i l'esperit de raça, és l'únic que es manté allunyat del moviment renaixent.

Una segona etapa es caracteritza perquè, trencats els motllos on es limitava el moviment nacional, aquest passa al poble i aquell moviment que havia tingut un caire dretista i conservador adquireix de prompte un caire social de reivindicació de classe. En realitat el que passa és que té lloc un canvi profund en l'estructuració política. El vertader nacionalisme és l'únic que pot portar-nos a una verdadera democràcia. Els règims imperialistes són per essència absolutistes, en ells un poble porta la directiva que tindria que ésser repartida entre els pobles que estan sota la seva sobirania i dintre el mateix poble imperialista, és una classe social la que treu el profit d'un règim de desigualtat en el qual té la preeminència.

Amb un renaixement nacional en canvi, té lloc el despertar de tot un poble. No es una classe social, són totes les classe i és perfectament comprensible que les classes proletàries tinguin per llur nombre una influència màxima que porta com a conseqüència l'implantació d'un règim verament democràtic.

Aquest és el camí que han seguit totes les nacionalitats renaixents. Filàndia, Estònia, Lituània, Letònia i Txecoslovàquia són avui els pobles que tenen els règims socials més avançats d'Europa. Si estudiem l'evolució que han seguit fins arribar a aquest alt nivell democràtic, veurem que es idèntic al seguit pel poble de Catalunya. Com a mostra, puix que un article no ens permet altra cosa, anem a donar l'evolució social de la política de Txecoslovàquia. Els primers partits nacionalistes tenien un caire conservador i de dreta, així en l'any 1870 existia el partit dels vells txecs de tendències moderades i el partit dels joves txecs amb violències polítiques socials

i religioses més avançades. Els primers tenien la preponderància, però a mida que avançava el moviment nacionalista les tendències radicals s'anaven accentuant en els tres aspectes i així veiem com en 1891 els primers foren derrotats prenent la preponderància el partit dels joves txecs. En l'any 1901 observem una nova avançada de les idees radicals amb l'aparició dels nous partits radical i socialista. En les eleccions de juny de 1911 tingué lloc la desfeta del partit clerical txec que no obtingué ni un lloc. Avui els txecs amos absoluts dels seus destins han establert *practicament* una de les constitucions més avançades d'Europa.

El paral·lelisme amb l'evolució de la política catalana és evident. Aquí també hem tingut un partit de dreta i reaccionari amb la Lliga Regionalista, un partit més avançat amb Acció Catalana, i finalment un partit absolutament d'esquerra amb l'Esquerra Republicana de Catalunya. Un retrocés en aquest camí de llibertat política, social i religiosa, representaria una anomalia històrica que estem segurs que no permetran les masses liberals i particularment les masses treballadores de Catalunya.

ALEXANDRE DEULOFEU.

ELS ESTUDIANTS AMB LA REPÚBLICA

El proppassat dissabte va fer vuit dies que hom commemorà el primer aniversari del setge de Sant Carles. La força pública, que comanava aleshores el nefast Mola, metràllà durant unes hores, el vell edifici de Sant Carles on hi ha establertes la Facultat de Medicina, l'Escola d'Odontologia i l'Hospital Clínic, posant en perill les vides, no solament dels escolars, sinó també la dels metges que complien allà llur tasca humanitària i la dels malalts hospitalitzats. Aquesta gesta vergonyant de la Monarquia coronà la lluita que, contra ella, sostingueren els estudiants de tota Espanya. L'actuació enèrgica i decidida d'aquests donà el cop de gràcia a la Dictadura i ajudà eficaçment al triomf de la República. Portats per un ideal de llibertat i justícia, els estudiants esmerçaven totes llurs forces per enderrocar el règim antipopular, sense que les pèrdues de matrícula, ni empresonaments, ni exilis, ni totes les arbitrarietats de què es valgué el Borbó, els fessin depositar de llur actitud rebel. Conscients de llurs deures de ciutadans i patriotes, compliren com a fals allavors, combatent el règim que esclavitzava el poble, i compleixen ara, servint al règim implantat per la voluntat popular, des d'on millor poden fer-ho: des dels clos Universitari.

Algú ha cregut que en la lluita sostinguda contra la monarquia, els estudiants no foren sinó, ninots de palla moguts a voluntat d'altri i creuen per això, possible, portar-los de nou a una lluita. Cal que es desenganyin. Els estudiants lluitaren per propi impuls, per patriotisme, perseguint un ideal, aquell mateix ideal que fa que avui es mantinguin fidels al costat de la República.

I doncs què? Esperàveu potser, aquells pocs, que delireu creient possible encara una restauració o bé aquells fanàtics que s'emparen en una suposada persecució religiosa per part de la República o encara, els que

diuen cercar unes reivindicacions socials a cops de bomba i pistola, que trobarien l'ajut dels estudiants per combatre la República, que això i no altra cosa és el que fan?

Es absurd només de pensar-ho.

Malgrat el defectes que pugui tenir la República, molt naturals en el període inicial, malgrat els descontents que creien absurdament que la República, seria un manà que acontentaria tothom de seguida, els estudiants són al seu costat per a defensar-la al preu que calgui.

Només, entenguin-ho bé els il·lusos, tornarien a la lluita si algú s'atrevis a alçar la mà contra la República o a encadenar la Llibertat.

J. AUPÍ CARBONA.

Madrid, Març 1932.

Que més voldria, que la tinguèssim present!

Una que es deu creure, respectabilíssima damisel la de la «Cívica Femenina» que a judicar per la seva fúria proselitica deu pertanyer a l'artilleria montada de l'exèrcit de salvació, en anar a visitar una digníssima senyora per a fer-li signar la fulla de l'enterrament és trobada amb aquesta bona senyora, no estava disposada a fer-ho, contestant l'invitació dient que el seu fill ja sabia el que havia de fer.

Llavors aquell àngel de Déu de l'artilleria montada, amb tota la gens educació, pròpia del cas, les empenyé en mal to contra la digníssima senyora, bo i dient-li:—Es a dir que es nega a signar? Ja la tindrem present!

I era natural que així digués, la de l'artilleria montada, car a ella, malgrat les seves mans de fada i l'ésser propietària i tot, no ha trobat en els seus 60 anys d'existència *qui la tingués present*, ni s'en recordès.

Certament que té una cara per fer-se tancar i amb més dificultats que el començament d'un plet.

Què més voldria la de la montada que hi hagués algú que la tingués present anc que fos per a... casar-hi!

CRIST (1)

En veure aquests dies plenes de gent les esglésies en commemoració de la mort de Crist i en oír els canons i les campanes recordant la resurrecció, qui no diria que Crist impera i regeix el món?

No impera ni regeix el món sinó el seu pare Jehová, aquell iracund Senyor dels exèrcits que enduria el cor dels egipcis per ofegar-los en les aigües del Mar Roig, ordenava als seus que passessin pel fil de l'espasa tots llurs enemics i els cremessin el lloc on vivien, detenía el sol a Gabaon i la lluna en la vall d'AJalan perquè Josuè acabés amb els amorreus, permetia la guerra d'emboscades i sorpreses, premiava la traïció a la «ramera» de Bahab i la més detestable de les alevosies de Jael, la muller d'Heber Cynes, enlairada i beneïda con la millor de les dones en el càntic de Debora. Aquest, i no el seu fill, és avui el Déu de les nacions, l'ídol i el model dels nostres capitans, ferotges com ell, i com ell assedegats de la sang de llurs enemics.

Volgué Crist l'amor i la pau i nosaltres no respirem sinó odi i guerra. Solament en armes pensem i en armes consumim el fruit del nostre treball. I si arriba a succeir que un poble no suporti el nostre jou, de sang d'aquest poble desitgem —com Jehová— embriagar les nostres espases. Com ell som sageta que mata, foc que consumeix.

Es Crist un déu merament nominal; Jehová, el Déu real de la terra. A Crist no el segueixen ni l'adoren els jueus ni els musulmans; l'adoren, però no el segueixen, els cristians. Jehová és el Déu dels cristians, dels musulmans i dels jueus.

Crist, no pot queixar-se. Com enviat de Jehová va presentar-se als israelites i els digué que venia no ha destruir l'antiga llei, sinó a complir-la. Fou ell mateix qui avançant-se destruï la seva obra; ell, que predicant la pau deixà en peu la guerra amb totes les seves infàmies i crueltats.

Quina gota de sang ens ha estalviat? Guerres hi hagué sota els emperadors cristians, com sota dels idòlatres. Cristians amb cristians sostingueren després terribles lluites i cometeren terribles crims. Per la violència es reduïren els pobles d'Amèrica i es reduïren avui els de l'Àfrica. Avui com ahir, és la força el dret de les nacions.

De la doctrina de Crist no en queda ja sinó la part supersticiosa: la Trinitat, l'Encarnació, la Verge-Mare, la transubstanciació, les inspiracions de l'Esperit Sant en el pontífex i la seva església; és a dir, allò inexplicable, allò intel·ligible, allò que Sant Agustí entenia que haviem de creure, precisament perquè era absurd.

Què diria Crist si veiés així reduïda la seva obra? A què m'adorea? preguntaria probablement. Suprimiu el vostre ostentós culte. Sóc potser un ésser va que es paga d'adulacions? Cerco les obres, no l'idolatria. Quan vaig dir-vos que m'adoréssiu en imatge, ni que em tanquéssiu en sumptuosos temples?

No vaig revelar-vos, fa dinou segles, que havia arribat l'hora que tot el món fos temple i sols en esperit i en veritat s'adorés el Déu dels cels? Aparteu-vos de mi, vosaltres tots qui obreu la malada, repetiria.

De Nuevo Régimen.—9 abril 1898.

FRANCESC PI I MARGALL.

(1) Que els lectors comparin el que—després de 34 anys—conserva o ha perdut d'actualitat aquest article del nostre gran i auster repúblic.

ELOY GUICH

Taller de pintura amb estació autoritzada. - Duco per a el pintat de carroceries i carruatges de tota mena.

Méndez Núñez, 28 FIGUERES

Fusteria de JAUME RIBAS

PROMPTITUD AMB ELS ENCÀRRECS

RODES, 14 FIGUERES

COBLA ORQUESTRA - ORQUESTINA PEP VENTURA

Primera categoria

Per contractes:

CASTO I MIQUEL AIGUAVELLA
Cervantes, 4 (Sabateria)

J. CUFFI METGE

Consulta: dimarts, dijous i diumenge de 10 a 12
Despatx: Cervantes, 19, baixos.
Domicili: Rambla, 37, pral., 2.ª.

Ciudadans de la Joventut Republicana de Figueres

Desconeguts però belvonguts ciutadans: Fa uns tres mesos que visc a Figueres i jo creia, per sentir-ho dir a tothom, que a Figueres la República no hi hauria gaire res a fer, per ésser aquesta ciutat d'idees molt progressives. I, segons he pogut anar veient, encara s'ha de treballar molt i he vist també que vostès no dormen ni baden. Els acords que vostès varen prendre el dia 8 d'aquest mes els vaig trobar molt encertats.

Al llegir-los al diari em va semblar que es varen descuidar d'un. A l'objecte d'evitar que la població tingui de passar per una vergonya i amb el fi de subsanar l'oblit, jo el dia 11, vaig enviar una lletra a Madrid que diu el següent:

Sr. Ministro de Justicia.

Madrid.

Muy señor mío y respetable ministro: Seguramente sentirá un poco de indignación cuando sepa V. de que modo se efectuan los matrimonios civiles en Figueras (provincia de Gerona) y enfienda V. bien que así se hacen en casi todas las poblaciones de Cataluña.

Y me refiero a aquellos matrimonios

civiles cuyo enlace se ha afectuado con posterioridad al canónigo y que son el 99 por ciento.

Aquí, el Juzgado municipal tiene nombrado un delegado para estos casos, el cual no tiene en el Juzgado municipal ningún empleo, ni cargo, ni es tan siquiera escribiente de sus oficinas, ni siquiera la más pequeña relación con el mismo. Esta especie de delegado cada tres o cuatro días hace una visita los vicarios de la parroquia para enterarse de los matrimonios en proyecto, pregunta por el día y hora de su celebración, se lo apunta en su librito de memorias y se despide de los vicarios.

Cuando llega el día y hora del casamiento comparece a la sacristía de la iglesia con los impresos en los bolsillos y cuando los contrayentes y testigos han firmado el acta del matrimonio canónigo se acerca entonces el delegado del Juez municipal y les RUEGA que firmen el acta de matrimonio civil y de paso felicita a los novios recibiendo entonces la consabida propina y las firmas solicitadas con piadosa humildad.

No dejará Vd. de comprender que esto es ridículo, pequeño y sobre todo muy humillante ya que deja el prestigio y la dignidad del funcionario por los suelos.

Al Juez municipal no le conocen el 80

por ciento de los que firman el contrato civil en la sacristía. Y V. que tan arraigado tiene el principio de la ciudadanía y que vela por los prestigios del poder civil no creo que pueda mirar con indiferencia en estos DEJOS de dignidad que tan tranquilamente se dejan arrebatarse algunos funcionarios para tener satisfechos y contentos a los poderes de la Iglesia. Que esto sucediera en tiempos de la monarquía la cosa es explicable pero que suceda hoy con república y con ministros de verdad que sientan la ciudadanía y los respetos que se deben al poder civil, es sencillamente bochornoso.

Tiene V. infinidad de medios para enterarse si lo que le digo es o no verdad y tengo la esperanza de que V. al comprobar plenamente lo que le llevo dicho tomará las medidas conducentes a no consentir que los funcionarios públicos hagan dejación de sus deberes en todo aquello que se refiere a la dignidad del cargo. Es todo cuanto tenía que decirle su más atento correligionario y su S. S. Q. E. S. M.

Signat.

Figueras a 11 de Marzo de 1932.

Aquesta lletra, no crec que al Ministre, el fassi moure, perquè aquesta gent té molts maldecaps. Es precisament per això que els hi he fet a saber perquè tenen vostès més medis que jo per a fer, sobre aquest assumpte, una campanya.

Es despideix de vostès amb tots els respectes y estimació el seu correligionari

Signat.

Ens abstenim de transcriure el nom del nostre comunicant per no saber si ens autoritza a fer pública la seva signatura o si, per contra el seu desig era solament posar a la nostra joventut en antecedents del què el nostre comunicant ha fet en el sentit de col·laborar ben eficaçment en la tasca renovadora que s'han emprès la nostra Joventut i els nostres homes.

Espurnes

► Paraules

En el seu darrer discurs a València ha dit Lerroix:

«Quan jo sigui govern, aquells que no lluitaren contra la dictadura, no esperin de mi més que el màxim rigor».

Diu que els lerrouxistes tremolaven com una fulla d'arbre.

► Xiulades

Ja deveu suposar. Es tracta de Gil Robles. Del gran defensor del Crist-Rei que fa dos o tres dies fou xardorosament xiulat en un míting a Ceuta, per no perdre el costum. Únicament que aquesta vegada el públic el perseguí fins a l'hòtel i li dedicà un número nou: S'entretingué a tirar pedretes als vidres.

Aquesta variació en el programa sembla que ha satisfet a Gil Robles, perquè el col·loca entre els Sants. Al costat de Sant Esteve, que va morir a pedrades.

► Pescadors de canya

Sempre havíem cregut que els pescadors de canya havien d'ésser homes de paciència i de temperament moderat. Com el gran pescador i gran pacifista Briand. Però, no. La psicologia humana és molt complicada.

Ara ens hem enterat que a la llista dels bons aficionats a la pesca amb canya hi figura Lleo Trotski. Imagineu-vos el furibund revolucionari rus, del comunisme d'esquerra, pels afores d'Estambul pescant en canya.

► Qui ho havia de dir!

Ens diuen que el capellà de Cantallops no ha volgut enterrar un mort perquè no

havia signat la fulla demanant enterrament catòlic.

Qüestió d'escrúpols. A Figueres no hauria pogut ésser. Ja estan acaparades les voluntats dels difunts... I, sinó, sempre hi ha un pescador de canya disposat a declarar-les.

► Una altre eminència «pescaire»

I la tenim a casa. Entafurat entre els prestatges de La Veu.

El diumenge agafa la canya i la pipa i no hi ha peix que es resisteixi.

Els altres dies no passa mort que no el «pesqui». Tots li han fet declaracions per ésser enterrats catòlicament.

El que pot l'afició a la pesca!

► Sempre hi ha un pitjor

Les disposicions de la República no plauen gaire a la clericalia. Les beates pregunuen, els clergues protesten desesperats. Però, sempre hi ha un pitjor.

—Que expulsen els jesuïtes? I què! —exclamava un mossèn, atribulat—. Que registren l'església? I què! Que treuen la creu del cotxe? I què! Però, senyors, que em retirin la càtedra de Religió de l'Institut i em quedi sense sou? .. (!)

► Ja era hora!

Fins ara les senyorettes la «Cívica Femenina» ho ensenyaren tot... menys el català.

Ara, no; ara ja han introduït el català a la seva escola. Ja era hora. Si la viudeta que ensenya el català, a la «Cívica» sap el català, podrà fer bona feina.

Però on haurà après el català la viudeta de la «Cívica»?

► Radicalisme lerrouxista

L'Ajuntament d'Alcoy no es sabia entendre de si aquest any per Setmana Santa havia o no havia de sortir la processó i, com és natural, la cosa passà a votació.

Votaren a favor—per sortir la processó—els 4 radicals i els 5 progressistes.

En contra, 14 radical-socialistes.

No calen comentaris.

► «L'hora» farmacèutica

Aquest any per Setmana Santa tampoc no ha faltat «l'hora» dels farmacèutics. Cosa estranya que ens ha donat els nostres mals decaps.

Si hi tants farmacèutics anticlericals i lliurepensadors—ens deiem—quins farmacèutics han anat a «l'hora»?

No ho acabem d'entendre. Potser el Col·legi de Farmacèutics ens desferà l'entrellat. Suposem que el Col·legi no fa política, ni religió.

► Poseu-vos tranquil...

La Veu avisa als seus lectors que no fassin cas dels rumors sobre la legalitat de les fulles en les quals els catòlics declaren la forma d'enterrament desitjada. El cas és orientar la clientela.

Per ara—diu La Veu—omple i signa les fulles tal com són presentades, i resta tranquil.

I després... no us en descuideu, feu-vos retratar.

► Renta't les mans...

Això és el títol d'un vers publicat a La Veu d'entre les millors estrofes del qual n'extreiem el següent:

Jutge de Roma ets un covard, rompudes tens les cordes virils...

Hi tens sang de Jesús, plor de Maria, bava de faritzen

i el gargall de la boca que escupia al rostre immaculat de Déu.

Hi dus el moc d'impúdiques salives color de mort del neci i del bandit hi dus el fang de l'or amb què ets escribes que volien fer Pasqua t'ha podrit

Efectivament, després de llegit ens hem rentat les mans.

Fragment de la conferència que donà a Girona el Director general de 1.ª Ensenyança

Nuevamente se dirige a los maestros para hacerles presente el dolor que le produjo el incumplimiento de cierto decreto y de la circular consiguiente, por parte de muchos de los maestros, y que no está dispuesto a que eso continúe. No quiere declaración de creencias como decía Romanones, pero tampoco quiere que a la escuela se le imponga ninguna. Hace presente que a sus manos han llegado ciertos pasquines u hojas facciosas, que sabe de donde proceden, como sabe también quienes han sido los instigadores de los niños que salen de lugares donde el respeto debiera ser su norma esencial, para dirigirse a apedrear aquellas escuelas que han cumplimentado como debieran hacer todas las disposiciones emanadas de la superioridad.

La enseñanza debe secularizarse. La República es laica, lo es el Estado y por lo tanto debe serlo también la escuela y por lo tanto libre la conciencia del niño.

A los maestros no les pregunta lo que son en la calle, ni lo que piensan, pero que en la escuela han de ser maestros y pensar como maestros.

Los que no puedan seguir que se vayan y se les respetará, pero los que se queden que sean leales. Cuando os injurien y os calumnien, no os dejéis amilanar. Esa campaña tiene que acabar y acabará con la tutela de la conciencia. Así vuestra escuela y vuestra conducta será mejor.

Escolteu, vós (*)

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana? Aquesta pregunta insinuant apareixia constantment a la nostra premsa i s'escampava pertot en cartells i cartellots. Era una veu d'alerta a la consciència patriòtica dels ciutadans. I els ciutadans hi responien, es feien socis de la Protectora, desitjosos d'aconseguir i assegurar per a la nostra terra una cultura sòlida, per a competir amb els pobles més civilitzats.

D'una temporada ençà s'ha produït un alentiment en aquest aspecte de la nostra vida cívica i patriòtica. No hi ha tantes noves inscripcions com hi havia abans; no hi ha tantes noves inscripcions com hauria d'haver-hi. Per això, s'ha de renovar aquell crit d'alerta.

Ens fem càrrec que l'atenció del nostre poble es troba avui sol·licitada per una pila de corrents i problemes. Ni hi tenim res a dir. Per la nostra banda, celebrem tot allò que sigui demostració de vitalitat ciutadana. Però al temps que cada u de nosaltres mantingui els seus ideals, no hem de deixar enrera aquest aspecte, essencial com el qui més, de la nostra cultura autòctona, i de l'ensenyament en la nostra llengua. En aquesta convergència de sentiment bàsic, hem de trobar-nos tots; no ha d'haver-hi cap ciutadà que no se n'interessés en primer terme.

També ens fem càrrec que hi ha l'optimisme de pensar que estem a punt de tenir la qüestió resolta. I aquest optimisme és causa que no hi hagi aquell delit d'inscriure's i de fer inscriure a la Protectora, que hi havia abans. Molts diuen: «ara no cal, el plet de l'Ensenyança catalana ja és guanyat!...»

Davant d'això, creiem que hem de donar la veu d'alerta, i hem de reaccionar decididament.

Nosaltres no formularem cap objecció a aquest optimisme. Suposem que, en efecte, tenim la qüestió a punt de resoldre. I encara anem més lluny: suposem que ja la tenim resolta, francament, absolutament. Diem que així i

En el centenari de Goethe

Epigrames venecians

*Quan penso en altres jorns com atenia
en els temps de la anyada, saludant
del mars a la aureneta que venia,
pressentint la tardor tot sospirant!
Mes are no sóc res de lo que ans era:
ja ni hi ha estiu per mi, ni hi ha tardor:
sento entorn una eterna primavera
sota l'ala reial del déu Amor.*

*Rei Mides: trista fou la historia teva,
vell famolenc, quan sota de les mans
tot se't tornava or. La historia meva
es més alegre: tot se'm tornen cants.
Un sol prec vos vull fer eixa vegada,
Muses: no'm queixo de lo vostre dó;
prò quan estrenyi en el meu pit la aimada,
no vull pas que se'm torni cançons, no.*

*«El meu coll s'engrosseix!» digué la hermosa.
«Calma-t i escolta-m, dolça criatura:
això es que Venus sobre teu ja posa
la mà divina, el còs i la cintura
esbelta deformant-te, el pit en flor:
ja no t'escauen tants vestits com mudes.
Aixís al jardiner les flors caigudes
li anuncien les fruites/revingudes
que cullirà després a la tardor.»*

Pensaments de Goethe

*Què fóra un Déu que sols de fora estant
mogués la creació en tots els sentits?
Un Déu fent ballà'l món al cap dels dits.*

*Si vols avençar sempre en l'Infinit,
recorre tots els àmbits del Finit.*

*No tots els camins són per tots els caminaires:
mireu com les aranyes se fan camins pels aires.*

*Res me faria més dol
que trobar-me al cel tot sol.*

*Tal com es cada ú, així són Déu:
per xò tanta gent no hi creu.*

*La religió uneix a la gent:
la irreligió més fortament.*

Traducció de JOAN MARAGALL.

tot, cal interessar-se a ésser soci de la Protectora i a recaptar-hi socis nous; i potser més que mai. Per què? Per a assegurar, precisament, l'existència i l'eficiència de l'Ensenyança catalana.

Es un error gravíssim de creure que perquè un ideal és assolit en principi, ja no és menester que actui l'associació que propugnava l'assoliment d'aquell ideal. Seria de conseqüències funestes l'actitud de desamparar o desfer l'organització que nasqué i dedicà la seva vida a la consecució de determinades coses al moment de considerar aquestes obtingudes. O si no, vegeu un axemple, i ben a la vora: es crearen multitud d'entitats republicanes, la finalitat de les quals era, no cal dir-ho, la República. La República ha vingut, la República és un fet; ¿s'han dissolt aquelles entitats? No!

O creu algú que l'endemà que la llibertat de Catalunya sigui un fet, no

caldran les organitzacions catalanistes, i que no caldrà que els ciutadans de Catalunya es preocupin de llur existència i que podran deixar de formar-ne part.

Heus ací, doncs, el cas d'aplicar a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. No perquè ens pensem que la qüestió de l'ensenyament català estigui a punt de resoldre's, o fins suposem i tot que és resolta, podem desentendre'ns d'ésser socis i de recaptar socis nous per a la Protectora.

Encara és vigent, sí, encara, l'imperatíu cívica, patriòtic i cultural que es condensa en aquella pregunta: «Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?».

(*) Aquest article s'ha publicat en diversos periòdics. El seu contingut, però, és tan ver i oportú, que ens fem un deure reproduir-lo en aquestes planes.

Dr. J. M. Vayreda. - Metge

ex-intern de l'Hospital Clínic de Barcelona

Visita: Passeig de Blay, 66,
de 12 a 1 i de 7 a 8

Malalties de l'Estómac i Pulmons

RAIGS X

Radiografia al domicili dels malalts

Cal aprofitar el temps

Quan es presenta la lluita per un ideal, tots els simpatitzans, en bona lògica haurien d'anar a l'unisó. En el cas actual a Figueres, no passa així.

Tres setmanaris hi ha, que defensen idealitats esquerranes. No obstant, no costa molt de conèixer que anem desunits.

L'actuació d'EMPORDA FEDERAL poria la devantera i és per això, precisament, que *La Veu de l'Empordà* dirigeix totes les escomeses a nosaltres.

Amb tot, les escomeses no ens dolen, com tampoc dolen les que les dretes de la Nació dirigeixen al President del Consell de Ministres senyor Azaña. Ens dolen més les actituds en que es col·loquen els elements que esdiuen republicans i d'esquerra.

No pretenim pas que ells vinguin amb nosaltres a lluitar al nostre costat. Però, si, voldríem que deposessin la seva actitud combativa en contra nostra i es dediquessin a escampar el laïcisme, fent una campanya com fem nosaltres, contra l'esperit clerical de certa gent de Figueres.

Voldríem que fóssin més laics que nosaltres (que ja es demanar) tant en les costums com en les propagandes per mitjà de la premsa i en la paraula. Voldríem que no es limitessin a contemplar-nos per veure les nostres flaqueses - si és que les tenim -. Que diguessin: La nostra posició no es estacionaria. Volem abastar noves reformes. Aspirem a noves possibilitats. D'ara endavant, nosaltres, donarem el to i en tot us portarem la devantera. Però, malauradament no és així.

En la sessió última del nostre Ajuntament es llegí una proposició de la nostra Joventut d'Esquerra de l'Empordà i una altra del conseller republicà i bon amic nostre En Miquel Pallac, tendint, ambdues, a donar forma pràctica de laïcisme a tot ço que dependeix de l'Ajuntament i a Figueres que recorden la dominació de la ciutat pels elements clericals substituïnt-los per altres de significació més justa i més racional. Doncs bé, fos per el que fos, la minoria radical, exceptuant els senyors Pascal i Navarra, es quedà a casa, deixant que, una vegada més, fos la majoria, composta d'homes de la Federació Republicana Socialista, la que portés la iniciativa en la tasca de laïcitzar tots els actes de la corporació municipal.

Es molta la feina que hi ha per fer, i si tots hi ajudem, en quedarà molta per fer encara. Si en l'època que estem passant no es fa tot allò que calgui per a laïcitzar el poble, un altre dia serà tard. Pensem sempre que aquelles coses que no varem fer els dies 13 i 14 d'abril de l'any passat, avui ja són més difícils de portar a la pràctica. Cal, doncs, aprofitar el temps i les circumstàncies.

F. B. O.

Els millors neumàtics i els millors preus a l'Agència dels autos Ford. E. SOLER BOFILL

Solucions als problemes de la urbanització figuerenca

Fa ja un mes que des d'aquestes pàgines demanavem el parer dels ciutadans figuerencs referent als magnets problemes que per l'embelliment i les necessitats de Figueres deu resoldre amb tota urgència el Cabildo municipal.

Fa ja un mes i ningú ni ciutadans ni col·lectivitats han demostrat interessar-se per la cosa pública aportant opinions i dades per a la millor resolució dels problemes, que la casa comunal i d'un mercat per a fruita, plantejen.

L'ajuntament s'ha trobat amb una petició signada pels veïns de la Plaça de la República propugnant per la construcció de la Plaça Mercat en aquell indret però la petició no ve fonamentada en cap dada concreta. Ademés el gremi d'hortalans demana la construcció de la Plaça Mercat en el carrer de Perelada entre els carrers de Tins i Pons.

Sol·licitat informe a l'Arquitecte municipal, aquest ha dictaminat el següent:

Vista la instància presentada per els veïns de la Plaça de la República, sol·licitant que en atenció als seus interessos sigui construïda la Plaça coberta en el que foren terrenys on fou emplaçada la Casa de la Ciutat, i, que aquesta sigui traslladada a l'edifici destinat a Teatre, el sotascrit Arquitecte municipal emet el següent.

INFORME:

El solar que es necessitaria per a la nova Casa de la Ciutat ocuparia una superfície de 461'29 metres quadrats, que és el terreny comprès entre la Plaça de la República, la Pujada de l'Església, la Caixa d'Estalvis, el carrer Alt de Sant Pere i el carrer de Joan Matas.

Es indubtable que l'emplaçament en el dit solar, d'una Plaça Mercat, reuniria l'apreciable circumstància de no lesionar en el més mínim els actuals interessos creats. Però tal suposició obligaria a buscar un nou local per a la Casa de la Ciutat, que els sol·licitants fixen el l'actual edifici del Teatre Municipal.

Examinem les dues sol·lucions que proposen els sol·licitants.

El primer que cal estudiar és les característiques del solar on estigué la Casa de la Ciutat. El solar és rectangular, fent cada un dels seus dos costats 16'30 m. l. el de la Plaça de la República i 28'30 m. l. el del carrer de Joan Matas. Les rases són quasi horitzontals en la Plaça de la República i carrer de Joan Matas; són amb pendent en els carrers de Pujada l'Església i carrer Alt de Sant Pere.

Admetem que donada la manera d'ésser de Figueres i mantenint una tradició, — que fa honor a la Ciutat, — quedin fora del mercat les taules de carn, i que és vol portar al mercat, solament, els llocs de verdures, fruites, menudaires i gallinaires. Es a dir, els llocs de venda que avui ocupen la Plaça de la República i el carrer de Perelada. Admetem igualment que el mercat queda reduït solament a un cobert.

Les circumstàncies de les rases en pendent del carrer de Pujada a l'Església i Alt de Sant Pere treuen tota possibilitat d'entrar per dits carrers al Mercat. Aquest hauria de tenir les seves entrades pel carrer de Joan Maragall i Plaça de la República, lo qual suposa un pas per cada entrada de 2'50 a 3 metres d'amplada. Col·locant les tendes arrambades a les quatre façanes tindrem quatre passos més, dos per les façanes llargues i dos per les façanes més curtes. Per tant, la superfície a passatges interiors serà: pas central $3 \times 24 = 72 \text{ m}^2$, dos passos laterals $2'50 \times 24 = 60 \text{ m}^2$, i dos passos transversals $2'5 \times 12 = 30 \text{ m}^2$. En total la superfície destinada a pas públic seria de 352 m^2 ; la superfície del solar essent del 461 m^2 en quedarien per a llocs de venda 209 m^2 , superfície evidentment insignificant per les necessitats de Figueres.

El mercat més rescent de Catalunya és l'inaugurat fa pocs mesos a Sant Feliu de Guíxols, que mideix 31×23 , amb una superfície total de 713 metres quadrats, és a dir, quasi el doble de la superfície del solar disponible a Casa de la Vila, mercat que seria petit per Figueres. Els altres mercats de Catalunya, com el rescent de Sabadell, el de Tarragona, el que es constitueix a Hospitalet de Llobregat, tots tenen una superfície superior a quatre vegades la disponible, de volguer utilitzar el solar de la Casa de la Ciutat.

Essent insuficient el solar proposat, no quedaria altre camí que allargar-lo, prenent lloc a la Plaça de la República, sol·lució que deixant un espai gran a la carretera de La Junquera tampoc donaria la superfície necessaria, apart del crim urbanístic que representaria volguer destruir les proporcions de l'actual Plaça de la República, treient la bellesa d'una de les més típiques places de Figueres, ja que entre el Mercat i els porxos del Nord de dita plaça quedarien solament 20 metres escassos.

Rebutjada per impossibilitat d'espai la sol·lució del mercat a la Plaça de la República, queda a examinar les possibilitats de instal·lar la Casa de la Ciutat en l'antic edifici del Teatre municipal.

Convertir l'edifici del Teatre en edifici administratiu, suposaria respectar solament les façanes, destruint tot el teatre. Urbanísticament l'edifici de Casa de la Ciutat perdria en quan a senyoria; obligaria a una despesa gran a l'Ajuntament, i aquest es quedaria sense la petita joia que es el nostre Teatre municipal, bell exemplar de Sala d'Espectacles del segle passat, que fa honor al seu Arquitecte Don Josep Roca i Bros.

Demostrada l'impossibilitat de construir un Mercat en el solar de Casa de la Ciutat i de traslladar aquesta al Teatre municipal, es evident que el millor emplaçament per a Casa de la Vila, es el mateix on s'alçava la Casa Vella, que pendrà més grandiositat al afegir-hi la casa que actualment ocupa la cantonada Joan Matas i Alt de Sant Pere.

En quan al Mercat, si es vol respectar els interessos creats, cal buscar-li un nou emplaçament que crec que no serà difícil trova. un lloc proper a l'actual.

Es, en virtut de les anteriors consideracions, que concreto el meu informe en les següents conclusions:

- 1.ra No és possible construir un Mercat en el solar de la Casa de la Ciutat.
- 2.na El Teatre municipal no reuneix cap condició per a instal·lar-hi la Casa de la Ciutat.
- 3.ra La Casa de la Ciutat deuria cons-

truir-se en el solar on fou emplaçada la casa vella, adquirint la casa núm. 8 del carrer de Joan Mates.

4.ta De voler construir un Mercat, cal buscar un nou emplaçament.

Tal és l'informe que someto a la consideració de V. E. havent procedit amb el pensament fixe en les exigències presents de la Ciutat i en les seves necessitats futures.

Figueres, 22 de març de 1932.

L'Arquitecte municipal.

A la instància del Gremi d'Hortalans la comissió de Foment ha emès el següent dictamen que l'Ajuntament deurà aprovar en la sessió vinenta:

Vista la instància presentada pel Gremi d'Hortalans, i la que signen varis propietaris dels carrers dels Tins, Muralla i Peralada, sol·licitant en ambdues instàncies que es construeixi el Mercat entre els carrers dels Tins i el carreró de Pons.

Vist l'informe emès per l'Arquitecte municipal manifestant que no és possible construir-lo en el solar de l'antiga Casa de la Vila i que per tant cal buscar un emplaçament apropiat a les exigències de Figueres.

Considerant que acceptada la solució de fer el Mercat en els carrers de Pons, Tins, Peralada i Plaça de la Indústria, cal, abans de fer-la definitiva, realitzar un estudi seriós de tan important problema.

La Comissió de Foment té l'honor de proposar a l'Ajuntament acordi es prengui en consideració ço sol·licitat pel Gremi d'Hortalans i per varis propietaris dels carrers de Peralada, Pons, Tins i Muralla, i que per l'Arquitecte municipal es facin els estudis necessaris per a veure les possibilitats i cost de fer un Mercat entre els carrers de Pons i Tins.

Maigrat tot, el Consistori acordarà.

Figueres, 22 de març de 1932.

Per la Comissió de Foment,

El seu President.

Finalment l'alcalde presentà a l'Ajuntament el següent escrit que ve a ésser el corolari i resum de tot el que portem dit i transcrit referent als problemes de Casa la Ciutat i Plaça Mercat.

Acordat ja pel Consistori, en virtut de informe de l'Arquitecte municipal, que l'espai limitat per la Plaça de la República, carrers de Joan Matas i Alt de Sant Pere i la Caixa d'Estalvis i la Pujada a l'Església és insuficient per a destinar-lo a Plaça mercat o a cobert per a emplaçar el mercat que es vé fent en la Plaça i en el carrer de Peralada, és temps ja de que la Corporació determini que la Casa de la Ciutat s'ha de bastir en la Plaça de la República, tant per tradició com per la conveniència dels veïns i dels serveis municipal, com perquè el Municipi ha ja vingut aplicant quantitats a tal fi, portant a terme l'adquisició de part de les finques necessàries.

Presentat per l'Arquitecte municipal un nou croquis de façana, modificació, de conformitat amb els desitjos d'aquest Ajuntament, del projecte de Casa Consistorial que féu en l'any 1929, i els plànols de plantes que formaren part d'aquell projecte per quant no ha precisat la seva modificació, tinc l'honor de proposar al Consistori acordi:

1.er Edificar la nova Casa Consistorial a la Plaça de la República.

2.^{on} Aprovar el seu nou croquis de façana presentat per l'Arquitecte municipal, així com els plànols de plantes que formaven part del projecte que el mateix Arquitecte formulà en l'any 1929.

3.er En conseqüència, que és indispensable l'ocupació de la casa n.º 8 del carrer de Joan Mates, cantonada al carrer Alt de Sant Pere, a qual objecte l'Alcaldia farà les gestions pertinents per a la seva adquisició; i, de no donar resultat, bé sigui per negativa del propietari o exigències exagerades en el preu, s'ins-trueixi, en el moment oportú, l'expedient de la seva expropiació forçosa.

4.^{rt} Encarregar a l'Arquitecte municipal que presenti en forma tota la documentació necessaria i pressupost per a la tramitació de l'expedient d'execució de les obres de construcció de la nova Casa de la Ciutat.

5.º Que la Comissió de Finances estudiï i la sotmeti al coneixement i aprovació del Consistori, el plan econòmic per a la realització del projecte.

No obstant, el Consistori, com sempre, acordarà.

Figueres, 24 de març de 1932.

M. Pujulà.

La derrota d'en Pascal

La raó a un moro. No hi ha dret a fer el que han fet amb en Pascal. Després de setanta anys de fer de federal, de donar la cara a les hores glorioses i també a les tristes, després de fer tots els papers de l'auca amb en Cusi, en Moragues i el marquès d'Olèrdola, després d'afrontar tots els ridículs per a aguantar el xaruc *Centro Federal* (en castellà i tot) venen unes eleccions i m'el derroten.

I quins l'han derrotat? Una munió de trànsfuges de tots els partits, fracassats de totes les empreses, enemics de les ànsies de la llibertat de la terra catalana.

Perquè al menys el venerable Pascal, el federal de tota la vida, amparador dels elogis a la dictadura, votà a favor de l'Estatut de Catalunya. En canvi qui han posat al cap del seu partit? A un dels pocs ciutadans catalans que votaren contra la llibertat de la seva terra, a un dictatorial monàrquic a ultrança.

I ara que no ens vinguin, com va insinuar uns dels trànsfuges a un amic nostre, de que treurien a en Pascal del Comitè per a poder fer millor les paus amb nosaltres.

Sobre una traició no s'hi pot fer res de bo.

Atenció!
Atenció!
Senyora!

Tot s'apuja menys els gèneres de la

CASA DALFÓ

Abans de fer les seves compres de

Jocs de llit,

Jocs de taula,

Vànoves de seda,

Vànoves de cotó,

Llençols, Tovallols,

Gèneres de color i blanc

visiti la

CASA DALFÓ

CARRER GIRONA, 5

RADIADORS

ANTIGA CASA

JOAN COS

Casades Códol, 13 - Pi i Margall, 2

FIGUERES

Construcció modern sistema, veritable niu d'abella per a tota mena de radiadors d'automòbil, camió, aviació.

Refredant - Sòlid - Garantit.

Existència de models corrents

Construcció de dipòsits i tubs per a benzina i oli.

Treballs amb planxa de ferro i llautó.

Importants disposicions de caràcter laic

CÓPIA de les comunicacions adreçades al Rd. Sr. Rector-Arxioprest d'aquesta ciutat, trametent-li acords presos pel Consistori en sessió del 17 de març de 1932 i assabentar-li disposicions emanades directament de l'Alcaldia.

L'Ajuntament, en sessió del dia d'ahir, a fi de prevenir tota possible infecció acordà prohibir el passejar els cadàvers per la ciutat deguent ésser transportats, directament, de la casa mortuoria al Cementiri, pel camí dreuer.

Cosa la qual li comunico per al seu coneixement.

Figueres, 18 de març de 1932.

L'Alcalde-President,
Signat, *M. Pujolà*.

Rvnd. Sr. Rector-Arxioprest.

Ciutat.

* * *

L'Ajuntament en sessió d'ahir, adoptà el següent acord:

•Atenent que, com a conseqüència de la llei de secularització de cemeniris ha passat a ésser d'exclusiva competència del Municipi l'edifici existent en el departament primer de l'esmentat cemeniri i destinat a Capella.

•Atenent a que, segons la Constitució republicana vigent, l'Estat i per tal el seu representant el Muicipi, no poden emprar cap mena de religió,

•Atenent a que, per manament de la ja esmentada llei del 30 de gener d'aquest any, solament podran practicar-se els ritus funeraris dels distints cultes davant cada sepultura, el Conseller que subscriu proposa:

•1.er Que es declari urgent.

•2.^{on} Que l'Ajuntament acordi desafectar la Capella existent en l'edifici central del primer departament del cemeniri municipal deixant l'esmentat edifici tancat mentre s'acorda la seva oportuna utilització.

•3.er Que s'oficiï al Sr. Rector-Arxioprest d'aquesta ciutat perquè es faci càrrec dels objectes pertanyents al culte, que existeixin a la Capella desafectada.

Cosa la qual li comunico per al seu coneixement i efectes.

Visqui molts anys.

Figueres, 18 de març de 1932.

L'Alcalde,
Signat, *M. Pujolà*.

Rvnd. Sr. Rector-Arxioprest.

Ciutat.

* * *

La Constitució de la República de 9 desembre l'any darrer, declarà: Que l'Estat espanyol no té religió oficial; que totes les confessions podran exercir els seus cultes privadament i que les manifestacions públiques del culte hauran d'ésser, en cada cas, autoritzades pel Govern. (Art. 3.er i 27, paràgraf tercer.)

Per aquest motiu i com a representant del Govern de la República a la població, primer encarregat, per tant, en ella, de veïllar pel compliment dels preceptes del nostre Codi fonamental, em crec obligat amb totes les consideracions degudes, a indicar a vostè, per a la seva observància:

a) Que no deuen tocar-se les campanes en el successiu, a no haver obtingut autorització, per cada cas concret, d'aquesta Alcaldia.

b) Que s'haurà d'evitar que constitueixi manifestació pública externa del culte, el portar el Viàtic fora de l'Església. No es podrà, per consegüent, efectuar en la forma que abans es realitzava, a no ésser que per algun cas determinat s'obtingués la deguda autorització.

c) Els enterraments que finguin caràcter religiós, en aplicació de l'art 4.^{rt} de la llei de 30 gener d'aquest any, hauran de seguir, com els altres enterraments, el camí més curt, limitant-se a rebre el ritu i precés de l'Església en la casa mortuoria i en la sepultura, dintre el Cementiri; d'altre manera, l'enterrament constituiria una manifestació pública religiosa, per a la qual es necessitaria autorització de l'Autoritat.

d) Tota processó religiosa que es desitgi celebrar, precisarà obtenir permís d'aquesta Alcaldia.

L'extrem a) es fonamenta, en que l'ús de les campanes - essencialment religiós - per les Esglésies, s'efectuava valent-se de l'art 11 de la Constitució de 1876 i del Concordat de 1851, utilització recomanada pel Codi canònic en els seus canons 1.169 i 1.191 per a convidar als fidels als divins oficis i als demés actes de la religió. Però com que el poble espanyol, en la República, s'ha donat una nova Constitució que anul·la l'anterior de 1876 i el Concordat de referència quedà extingit per l'aprovació de la mateixa Constitució del 9 Cesembre darrer, - doncs els Concordats s'extingeixen, entre altres causes, pel canvi de la Constitució de l'Estat quan les modificacions canvien per complet l'antic ordre de coses, i també per la manca d'objecte per haver variat les circumstàncies religioses, socials i polítiques, - d'aquí que: prohibint l'article 27 de la repèdida Constitució republicana les manifestacions públiques del culte, sense prèvia autorització governativa, per cada cas, no es puguin tocar les campanes sense obtenir permís determinat, ja que l'ús de les campanes consisteix, com no hi ha dubte, una manifestació pública del culte, segons podrien corroborar demés, si precisava, i a «contrari sensu», conceptes del contingut de la sentència contenciosa del Tribunal Suprem de 6 de març de 1905.

Els extrems b), c) i d) estan també apoiats en la mateixa disposició constitucional prohibitiva de manifestacions públiques del culte, sense prèvia autorització governativa.

Agraïre a vostè es serveixi acusar-me rebut d'aquesta comunicació.

Visqui molts anys

Figueres, 17 de març de 1932.

L'Alcalde,
Signat, *M. Pujolà*.

Rvnd. Sr. Rector-Arxioprest.

Ciutat.

Tintoreria LA ECONOMICA DE E. MÉNDEZ

Avinguda República, 67, (abans Nou)

He rebut les darreres novetats en els colors que imposa la moda. — Gran especialitat en blanqueig de capells de palla quedant com nous.

Tenyits, rentats i planxats pels procediments més moderns a preus sense competència.

Rentar traje home en seq	3'50 ptes.	- Tenyir	8 ptes.
» americana	2'00 »	»	5 »
» pantaló	1'50 »	»	3 »
» vestit senyora	2'50 »	»	5 »
Blanqueig capell palla.	1'50 »		

Gran especialitat en vestits plisats que per a rentar los i tenyir-los no tenen necessitat de desfer-se.

Probeu i us convencereu

Tribuna lliure

De Vilasacra

Se'ns prega la inserció del present article.

Fa uns dies va publicar aquest periòdic un escrit que es referia a fets del nostre poble. Entre altres coses deia que seria necessari i convenient que es construïssin escoles de nova planta, per quant les existents no reuneixen poc ni molt les condicions previngudes per la legislació vigent en matèria escolar.

Aquesta, diguem-ne iniciativa, és ben plausible en tots sentits, si el poble així ho vol i està en condicions de fer-ho, ja que la de nens té una desgavallada escala amb cinquanta graons, que són un perill constant i greu per els infants. Surtosament fins avui no ha ocorregut cap fet lamentable. Contrasta això amb el lleuger i indesitjable procedir del Mestre Sr. Concustell, que se les dona d'ésser un gran demòcrata, ferm republicà i amic de les llibertats (?), amb referència al tracte despòtic i agressiu que dona a certs infants.

La llibertat no és tal com l'interpreta aquest republicà de *pasta lluna*, el nostre Mestre, i per tant és molt de lamentar el succeït amb diferents nois que van al seu col·legi, que apalissà perquè volen l'ensenyament lliure i ell s'esforça per *salvarlos l'ànima*, obligant-los a anar a doctrina a la parròquia del poble. Els fets passats en aquest sentit acusen una graxetat extraordinària, ja que per haver-se negat un altre minyó a anar al culte el va maltractar de paraula i d'obra, quin procedir va indignar i no poc, als pares del noi, que volien passar l'assumpte a mans del Tribunal, que és el que devien haver fet, per a escarmentar d'una vegada a aquest *pare d'ànimes*, que, a més porta apalissats, entre altres als nens Subirà, Dabau i Serra. El poble està indignat contra el Mestre, havent-se inclús intercedit prop d'ell perquè deposi aital actitud donant-los per contesta que els que no els hi agradi que no hi vagin, a la seva escola.

Davant d'aquesta actitud que és el que el Sr. Concustell té la creença de que l'escola és seva, i que pot fer-hi el que bé li sembli, burlant les normes pedagògiques donades, i pot establir-hi un régi-

men despota i inquisitorià?, Si tal pensa va molt equivocada, mai no ha estat seva l'escola i si únicament del poble, havent-se, a més, de limitar a ço que en instrucció pública hi ha disposat per la Superioritat.

Ja és hora de que això s'acabi, i alcem per tant la veu desde aquestes columnes, en senyal de protesta, contra l'innoble procedir d'aquest funcionari de l'Estat, cridant l'atenció de les Autoritats competents i si és necessari, per a tallar d'un cop els abusos apunlats, recorrirem a les vies legals pertinents per a exercitar els nostres drets sagrats de ciutadans lliures, i exigir les responsabilitats a que en dret hi hagi lloc.

PERE MARQUES

Vilasacra 25 Març 1932

Substituint les vàlvules del seu aparell per les 'Minivatt' augmentarà el seu rendiment.

Sessió de l'Ajuntament del dia 17 de Març de 1932

Els principals adoptats, són els següents:

Passar a la Comissió del Foment una comunicació del Ministeri de la Governació en la que, resolguent la petició d'aquest Ajuntament en la que es demanaven 370.000 ptes. per a diverses obres a fi de donar treball, se'n concedeixen 20.000 per obres de pavimentació.

Desafectar el culte de la Capella existent al Cementiri municipal, havent de restar tancat el local mentre s'acorda l'oportuna utilització, invitant al senyor Rector-Arxioprest a que es faci càrrec dels objectes pertanyents al culte que existeixen en dita Capella.

Disposar que en els enterraments es faci la conducció dels cadàvers des de la casa mortuoria al Cementiri pel camí dreuer.

Escuela Particular de Instrucción Premilitar de Cuotas MONTSERRAT

Información gratuita de la Ley de Reclutamiento

Director: D. JUAN ALVAREZ BUSQUET.—Norte, 4 - FIGUERAS

Un grupo de alumnos del curso de 1931

Esta Escuela participa a sus alumnos y demás mozos de esta comarca que quieran acogerse a los beneficios del Capítulo XVII (SER DE CUOTA), y a los que SIN SER DE CUOTA, quieran aprender la instrucción premilitar para reducir a OCHO MESES el tiempo de su servicio militar, (sin tener que abonar cantidad alguna a la Hacienda), que el primer curso de instrucción dará principio el lunes 4 de abril, a las dos y media de la tarde en su local sito en la calle de Santa Leocadia de esta ciudad.

Solicítense de esta Dirección los informes que se deseen

CONCERTS

Interessant fou el concert celebrat el dia 10 del present a càrrec del Quintet Català de Barcelona. L'indiferència amb que tractem les nostres coses, va posarse de manifest amb l'escassa concurrència que va assistir-hi i si bé és cert que el recel es fins a cert punt justificat per uns quants concerts mediocres que hem tingut que soportar, no deixa però de produir un efecte deplorable la mostra d'indiferència palesada i més tractant-se de música en la qual Catalunya excedeix de forma brillant.

Una prova d'aquestes grans condicions ens la va donar el Quintet de Barcelona. Aquesta agrupació orquestral podríem dir innominada (amb perdó dels components) va executar el programa amb un ajustament perfecte, en els dos primers temps especialment. Una salvetat tindriem que fer amb la viola, que en certs moments feren quedar deslligada en quan a sonoritat, del conjunt. Els demés executants feren una tasca magnífica.

El programa consistent en tres parts de les quals les dues primeres estaven dedicades als autors clàssics: Tartini, Loeillet i Mendelshon i la tercera a Dvorak fou realment escollit. A part de tot el que podríem dir en honor dels autors clàssics i que tantes vegades s'ha dit, hem de fer ressaltar els dos tríos de Tartini que reboaven de serenitat i de sabor clàssic. La tercera part del concert fou dedicada a Dvorak el gran compositor txec. Aquest es dels contats compositors moderns, que amb la seva música expressa quelcom més que una barreja de sons. Amb la música de Dvorak si sent encara els batec espiritual del qual careixen en absolut els compositors moderns. Si bé els exaltadors de la música moderna, sembla que comencen a anar de baixa, no volen però donar-se compte de que la creació musical ha arribat avui en un moment catastròfic. La producció musical ha anat seguint una línia descendent que l'ha portada des de el més baix materialisme musical. De Haynd a Strawinsky i Schomberg, la música ha passat a ésser de una manifestació de l'esperit a una simple composició de notes.

Haynd és la línia melòdica sense cap mena de complicació instrumental, la inspiració raja amb la facilitat d'una font

que brolla. Mozart representà el moment culminant de la música, l'inspiració mozartiana no ha estat superada, l'equilibri entre la inspiració i la composició és perfecta. Beethoven dintre el mateix moment de plenitud és, però, ja, una música quelcom més acostada a la humanitat, ha baixat quelcom de les regions etèries, celestials diríem, per acostar-se més a les passions humanes. Wagner inicia plenament una devaluació; així com Beethoven domina l'ànima amb Wagner trobem ja una composició plenament cerebral; és ja la combinació premeditada per expressar però encara sentiments de l'ànima. Un nou pas cap al materialisme musical el trobem amb Ricard Strauss, el que podríem nomenar successor de Wagner, entra plenament dins el camp de la música descriptiva, per arribar fins als autors actuals, en els quals no hi ha vibració espiritual, no descriuen estats de l'ànima, no fan altra cosa que reproduir amb més o menys encert sons materials. Més clar. Beethoven, per exemple, en la simfonia Pastoral, us descriu l'impresió que li produeix la Natura, o sigui, us descriu per mitjà de la música el seu estat d'ànim, és la reproducció d'uns moments de gaudir de l'ànima; en canvi Strawinsky en «Petručka», us reproduïx musicalment els sons materials d'una festa de poble. No és l'impresió anímica, es la reproducció del bullici. No és l'ànima qui parla. Es la matèria. Amb no tanta escala és el mateix que observem amb l'Strauss de la Simfonia domèstica i del D. Quixot, però Strauss conserva encara certa vitalitat espiritual.

Dvorak és dels contats músics moderns que transcriu a través de les notes la seva ànima. Més que en el quartet donat es nota especialment en les seves composicions simfòniques i especialment en la seva Simfonia del «Nou Món».

Dvorak porta en si, probablement, la virginitat de la seva pàtria totjust renai-

A. DEULOFEU.

Construccions i Reparacions

Marian Basil, mestre de cases, ofereix al públic els serveis propis de la seva professió, efectuats amb la màxima probitat i economia.

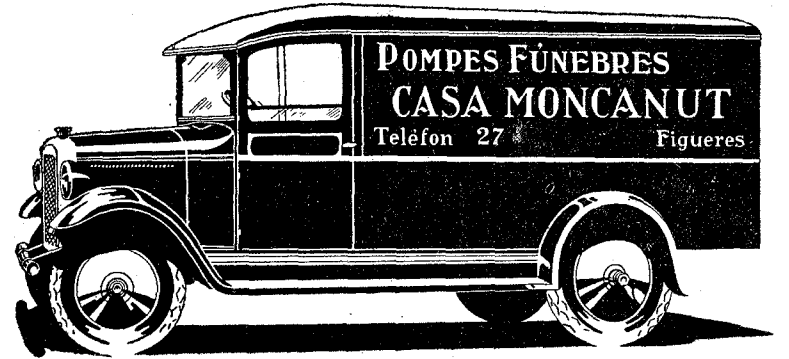
Lasauca, 28, segon.

FUNERARIA MONCANUT

AVINGUDA REPUBLICA, 29-31

Caixes de luxe
des de 200 ptes.

Baguls des
de 40 ptes.

Serveis per fora de Figueres.

De l'Agència Ford

El gran interès i espectació que el nou Ford 8 hp. ha despertat entre els clients d'aquesta Agència i el públic en general, demanant-nos diàriament detalls sobre aquest nou cotxe ens mou a facilitar un avenç d'algunes de les característiques del mateix.

En els aparadors d'aquesta Agència tenim exposada una fotografia que dona perfecta idea de la seva elegància i distinció.

Des de el dia 19 al 24 del propassat mes de febrer ha estat exposat al públic en el «Albert-Hall» de Londres un d'aquests models, ocupant-se'n molt favorablement tota la premsa europea i l'èxit obtingut per la casa Ford ha estat tan definitiu que els contractes de vendes han sobrepasat en molt els càlculs fets sobre aquesta primera sèrie.

Aquest nou cotxe 8 hp. és fabricat a la fàbrica Ford de Dagenham (Inglaterra) i esperem poder començar les entregues aquí dintre poc.

A la Revista Ford que reparteix aquesta Agència, la corresponent al proper mes d'abril dedicarà un extens article a propòsit d'aquest cotxe amb informació gràfica i característiques del mateix, de les quals en podem avançar algunes:

Motor de 4 cilindres de 56, 4 de diàmetre i 92, 46 de cursa.

Potència fiscal anglesa 7, 96 hp.

Culata desmontable - Vàlvules d'acer cromo-silice.

Ciguenyal amb tres coixinets, molt sòlid, d'acer Ford carbono manganes Pistons de aleació d'alumini amb anells d'oli.

Lubrificació per bomba a gran pressió. Refredament per termo-sifó i ventilador.

Carburador perfeccionat. - Dipòsit de gasolina de 20 1/2 litres.

Silencios Ford. - Bateria Ford 6 vols. - Arranc Ford.

Fars nou sistema molt potents i no enlluernen.

Tres marxes endavant i una endarrera. Embrague d'un sol disc.

Frenos a totes les rodes.

Molles transversals semi elíptiques.

Rodes metàl·liques. - Raïts elèctricament. - Neumàtics 18 per 4.

La tribufació del nou cotxe a Espanya vindrà a ésser d'unes 80 ptes. semestre.

Podem ajuntar a tot lo dit que el preu estarà a l'abast de tothom.

AGÈNCIA OFICIAL FORD:
E. SOLER BOFILL
PLAÇA PI I MARGALL

NATIONAL AMERICAN OIL

Olis per motors d'autos
absolutament purs.

La marca suprema de lubricació

REPRESENTANT:

HERIBERT QUIJADA

Agent comercial col·legiat

Rambla, 22

FIGUERES

JOAN LLOBELL RAMIS

Lliçons de Violí, Solfeig,

Conjunt i Acompanya-

ment per a pianistes

WILSON, 2

De Port-Bou

Ahir va tenir lloc l'anunciada reunió general extraordinària de l'Unió Republicana Socialista d'aquesta localitat, amb motiu d'aver quedat vacant el càrrec de President, per defunció del company Manuel Perenya (Q. E. P. R.)

Fou elegit per unanimitat el Sr. Benjami Cervera, membre del Comitè Comarcal al primer Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya, el qual després de donar les gràcies als reunits per la seva elecció. exposà que era necessari actuar de ferm i amb entusiasme per part de tots per poder donar batalla amb probabilitats d'èxit al caciquisme que per disort nostra encara patim.

També féu ús de la paraula el digníssim batlle de la localitat, Sr. Pons, el que exposà la feina feta i per fer del primer Ajuntament de la República, mereixen l'aprovació de tots.

Acabà l'acte en mig de gran entusiasme.

Per celebrar el primer aniversari de la proclamació de la República, hi ha el propòsit d'organitzar diverses festes populars en les que hi pendrà part la cobla La Selvatana de Cassà de la Selva.

J. B. C.

Port-Bou 24 Març 1932.

Mosaics Hidràulics BALLÓ

La primera fàbrica establerta modernament en aqueixa comarca.

Sant Antoni, 45, 47 i 49

FIGUERES

Propietaris i Mestres d'obres,
mosaics no compreu a Barcelona,
que aquí ja en trobareu de sobres,
ben fets i de classe molt bona,

Estalviareu moltes pessetes
i el perill d'una avaria,
tan freqüents cada dia
en el carril i camionetes.

Una altra cosa encara hi ha,
i es que, si els compreu allí,
el diner d'ací marxarà,
i mai més tornarà vení.

CASA BALLÓ.

Transports E. Inter-Urbans, S.A.

Administració a Figueres: Lasauca, 16. - Telèfon 108. - (A ca'n Saraia)

Serveis de passatgers

HORARIS

Que regeix des del dia Primer de Març.

FIGUERES A OLOT:

7:30 - 11:30 - 15:30

OLOT A FIGUERES:

7:15 - 12 - 15:30

FIGUERES A BANYOLES:

7:30 - 11:30 - 15:00

BANYOLES A FIGUERES:

7:30 - 12 - 16

LA CASA GOU

ha rebut les novetats en trajos, abrics i trinxeres.

PREUS LIMITATS.

Carrer Perelada, 28

FIGUERES

Copiem per a "regocijo"
dels nostres llegidors:

"La enseñanza laica

Nosotros, comerciantes, tenemos un reparo que hacer a la enseñanza laica.

¿Dónde aprenderán los muchachos a ser personas decentes? ¿Dónde se les dirá que deben ser honrados, cumplir su palabra, respetar el derecho ajeno y no hacer a los demás lo que no quisieran que se les hiciera a ellos?

Esto no lo enseña la gramática, ni la gramática, ni la geografía. Y, sin embargo, es tan importante, que como no nos preocupamos de enseñárselo a los niños, dentro de poco no va a haber en el mundo sino vividores y arribistas.

Porque, en definitiva, la enseñanza laica lo que hace es descartar de la Escuela todo lo que afecta a la conciencia y los sentimientos.

Queda así suprimida de los programas de enseñanza la parte más delicada e interesante de la educación, la que en un futuro mejor ha de ser más cultivada.

La enseñanza laica es reaccionaria y bárbara. Olvida la lección de Aristóteles, para quien «buenas leyes no valen, ni con mucho, lo que buenas costumbres».

Todos los vicios y abusos de las costumbres modernas, tienen su origen, precisamente en el hecho de que la educación viene siendo laica hace ya muchos años. No se enseña a los jóvenes sino lo que hace falta para ganar dinero.

Los griegos eran mucho más entusiastas aún que nosotros de los deportes. Las crónicas de sus Olimpiadas serán eternas. Pero junto al desarrollo físico, se cuidaban de cultivar la belleza del espíritu. Así eran partes de la educación griega la *gimnasia* y la *música*.

La música, que endulza el carácter y ablanda el corazón, no tiene equivalente en la educación moderna. A ello hay que atribuir la agresividad de nuestras relaciones y el egoísmo feroz de nuestras costumbres, que ha de parecer a generaciones venideras poco menos odioso que la esclavitud antigua, que tan horrible nos parece hoy.

La enseñanza laica proscribía este género de cuestiones. El no tratarlas es el mejor modo de no resolverlas. Por eso es incompleta, reaccionaria y bárbara.

De *Vida de Negocios*, Madrid.

* * *

Així s'expliquen els bàrbres que redacten *Vida de Negocios*. Soriosament però, les seves barbaritats són tan garrafals, que tenen la rara virtut de fer obrir l'ull als més indiferents i de donar nou impuls i nova embranzida als homes liberals per a treballar en profit de l'escola laica, la implantació de la qual serà la pedra de foc per a l'emancipació dels futurs ciutadans i el molí més poderós per a la deslliurança d'aquelles, avui mediatitzades per un més enllà incert i tenebrós.

Vagin escrivint els bàrbres de *Vida de Negocios*. Les seves barbaritats són la millor garantia de les bondats i excel·lències de l'escola laica.

X.

Consultori Mèdic - Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES — MALALTIES DE LA PELL — GÍRURGIA INFANTIL
GÍRURGIA DELS OSSOS — DIAGNÒSTICS
Traslladat: PLAÇA CONSTITUCIÓ, 7 prals.
GIRONA

Us interessa esperar la presentació del nou FORD s H. P. que dintre breu temps us serà presentat.

HOTEL D'EUROPA

Nou propietari: PLÁCID OLLÉ PARIS,
amo de l'acreditada "FONDA SIMON"

Habitacions confortables, amb aigua corrent, i vistes a la Rambla.
Cambra de bany. Pensió completa des de vuit pessetes. Servei a la carta.

Cuina immillorable i preus econòmics, trobareu a l'EUROPA.

Boqueria, 12 (tocant a la Rambla)

BARCELONA

NOTICIARI

REUNIO GENERAL. — Per al dia 1.er d'abril, divendres vinent, la Unió Esportiva té anunciada l'assemblea general ordinària de socis reglamentària la qual tindrà lloc en son estatge social, Monturiol, 4, 1.er, a les 9 i mitja de la nit de 1.ª convocatòria i a les 10 de 2.ª, sota el següent ordre del dia:

I. Acta anterior. II Memòria. III Situació econòmica. IV Propostes presentades pels senyors Socis. V Elecció de nou consell directiu.

Es prega encarecidament l'assistència dels senyors Socis.

Els millors neumàtics i els millors preus a l'Agència dels autos Ford.

E. SOLER BOFILL

NOTA PREGADA. — Pel senyor Governador Civil va ésser imposada la multa de 125 ptes. a l'industrial droguer de Girona, Sr. Narcís Pérez Perxès, per haver-se comprovat venia al públic específics, contravenint el que està disposat i per haver rebut incorrectament al Sr. Sots-delegat de Farmàcia a l'anar aquest a fer la pertinent investigació.

SASTRERIA

a. bernet

RAMBLA CATALUNYA,
45 principal Tel. 13686
BARCELONA

PER FOMENTAR LA PESCA. — El Sr. Lluís de Eugenio de la Torre, ha ofrenat als industrials armers d'aquesta ciutat, germans Crumols, uns magnífics exemplars de carpes de gros tamany, les quals han estat tirades a diferents del riu «Muga» per a fomentar el bonic esport de la pesca.

Objectes per a Barberies
navalles de les millors marques,
màquines, estisores i demés
artefes del ram.

Taller d'esmolrar
especialitat vuidar
navalles d'afeitar.
Perfumeria
Articles de Tocador
Colonia a granel

Av. República (abans Nou), 20
davant de l'Hospital
FIGUERES

NOU ESTABLIMENT. — La casa «National American Oil» assabenta la seva distingida clientela i als consumidors de lubricants d'aquesta comarca que, per a poder servir ràpidament les seves grates ordres, i per a que sapiguem on han de dirigir-se per a adquirir-los, ha obert despatx a Figueres a la Rambla n.º 22 (Edifici nou del Sr. Casellas), en quin lloc té de manifest les seves especialitats per a que els senyors consumidors puguin fer-se càrrec dels seus famosos productes elaborats en les màximes garanties de puresa.

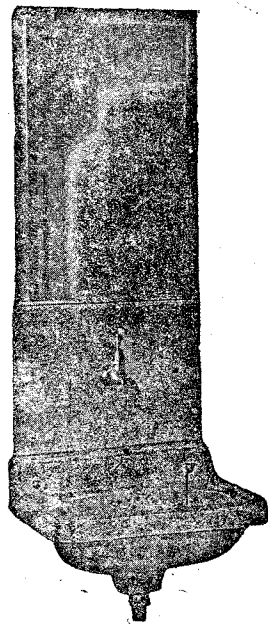
Enfront d'aquest nou establiment hi ha el nostre bon amic Heribert Quijada Bosc, qual diligència abastament reconeguda, constitueix una garantia de formalitat i bon servei.

Per la nostra part, li desitgem èxits a l'avançada.

DEL COL·LEGI EMPORDANÈS. — Els deixebles del ben anomenat Col·legi Empordanès han organitzat un magnífic festival d'homenatge al seu il·lustrat director el Professor Josep Pei Calvet, el qual ha tingut lloc avui a les tres de la tarda.

Integrava el programa la representació d'un sainet «El Janot de can Llatenes» i la comèdia «L'aprenent nou» finalitzant la festa amb una exhibició de fitelles a càrrec del conegut tècnic de l'art n'Artur Vilà.

En el número proper ens ocuparem com cal d'aquesta simpàtica festa que tan justament honora al Col·legi Empordanès.

A UN PREU
EXCEPCIONAL
li oferim
una
CAMBRA
DE BANY
que es
composa de

- 1 BANYERA ferro fós, esmaltada, porcelana «Rister», amb el seu joc de desaiçie.
- 1 WATTER complet, amb seient, dipòsit d'aigua amb tirador, cargols, gomes, etc.
- 1 LAVABO N.º 1 amb soports de ferro, vàlvula i aixeta níquelats, marbre i mirall de cristall biselat.
- 1 BIDET complet amb dos aixetes per aigua freda i calenta, i joc de vàlvula.

FERRERIA ANDREU SUÑER

Placeta, 5 i Girona, 25 FIGUERES
Telèfon 116

CARAMELLES. — Sabem que són moltes les colles que es proposen cantar les típiques Caramelles avui a la vella.

Costarà molt treure's la crosta de vint segles de catolicisme.

Però amb temps i paciència maduren les nespres...

Si té un aparell americà adopti
Philips "Minivatt" i
obténdrà millor rendiment.

L'ENRIC BORRÁS A FIGUERES. — Borrás, l'il·lustre gran actor del Teatre Espanyol, ve a Figueres una vegada més a fer-nos fruit del seu art excel·lent. Del seu extens repertori ens ofereix aquelles obres en les quals ha assolit la seva alta plenitud, la màxima perfecció que el fa únic en l'art de Talia.

Avui es posa en escena l'obra del gran Calderón de la Barca «El Alcalde de Zalamea»: una vegada més veurem evocada en el nostre Teatre Municipal la noble figura de Pedro Crespo, encarnació de la sobirania civil fins fa poc menyspreada a Espanya.

El públic figuerenc farà honor al seu renom de culte omplenent el nostre coliseu: la alta figura de n'Enric Borrás be s'ho mereix.

Per a demà hi han anunciades «El Cardenal» i «Terra Baixa».

Per a dilluns «El Mistic» i «Esclavitud».

El programa és excel·lent i veure al gran Borrás no és cosa assequible cada dia. Cal aprofitar-ho. Pel bon nom de Figueres el Teatre Municipal deuria omplenar-se cada dia d'aquests.

Calçats PALLACH
Sempre els darrers models
Galan, 2.

PREMI IGNASI IGLÉSIES. — A iniciativa del lloretat escriptor Prudenci Bertrana s'estan fent els treballs preparatoris per a instituir un «Premi Ignasi Iglésias» destinat a premiar anyalment una obra de teatre, original en dos o més actes, en vers ó prosa escrit en llengua catalana.

S'ha constituït ja la comissió gestora formada pels senyors Pompeu Fabra president, Ramon Vilaró tresorer Jaume Marill, Joaquim Biosca, Francesc Curet i Octavi Saltor vocal i Tomàs Roigí Llop secretari.

Es tracta de constituir un premi de 5000 ptes. i per això es demana l'ajut de totes les entitats i persones que vulguin mantenir el culte a la memòria del gran cor que fou l'ignasi Iglésies subscriguent-se per una quantitat anyal.

Es de esperar que Figueres sabrà ocupar el lloc que li pertoca, en apuesta creuada empresa pel bon nom del Teatre Català.

Un cotxe? Perdó, però ja coneixeu el nou FORD s H. P.? No? Doncs, espereu.

DE L'AJUNTAMENT DE FIGUERES. — La Corporació municipal, en sessió celebrada ahir, acordà eximir del pagament de taxes les obres de repicar, arrebossar i pintar façanes i pintar ventalles, que es realitzin durant el mes d'abril proper, sense que aquest acord rellevi de l'obligació de demanar autorització.

Lo que es publica per a general coneixement.

Figueres, 25 de Març de 1932.

L'Alcalde-President,

Marian Pujulà.

FALTA mecanògrafa que conegui la taquigrafia i escrigui correctament el català i castellà.
Raó en aquesta administració.

LA REVISTA FORD. — Hem rebut el darrer número d'aquesta revista del qual ens ocuparem en la nostra propera edició per manca d'espai avui.

EL "GLOBO"
calceu-vos sempre
en aquesta casa

DE VIURE. — El proppassat dimecres va tenir lloc l'enterrament civil del digníssim ciutadà i ferm republicà En Pere Badruna Budó, morí la vigília víctima de llarga enfermetat.

L'acte del sepeli fou una grandiosa manifestació de l'esperit civil, deslliurat ja sortosament de tota mena de fanatismes. Tot el poble conscient assistí en massa a l'acte palesant, ultra les simpaties de que disfrutava el difunt els ideals liberals del poble de Viure, baluart inexpugnable del federalisme empordanès.

De Figueres hi assistí en representació de la Federació Republicana Socialista de l'Empordà una comissió integrada pels ciutadans Marian Pujulà, Antoni Coderc, Fidel Dalmau i Joan Miravilles.

A l'acte del sepeli feu ús de la paraula el nostre amic i alcalde, En Marian Pujulà, el qual glossà la fermesa de conviccions del difunt posant en evidència l'exemplaritat de la seva vida alliberada de tota mena de sectarismes vida d'idealitats bandejant tot utilitarisme.

EMPORDÀ FEDERAL adreça a l'adolorida vídua de l'amic Badruna i a tota la seva respectable família l'expressió del seu sincer condol.

Al poble de Viure la nostra enhorabona més efusiva per la mostra de liberalisme que donà acompanyant amb tot fervor les despulles del seu concitadà a sa darrera estada, demostrant el seu laïcisme font de tota tolerància i de tot respecte al pensar aliè.

Es ven la casa del carrer de Sant Josep, núm. 14, enclauada dintre la propietat d'En Cusi.

Per informes: JOAN VICENS,
Avinguda República, 22.

AVICULTORS, PROPIETARIS,
es ven una incubadora marca «Gloucester» i una criadora marca «Buckeye» de 400 ous i pollets respectivament. Es a bon preu.

Adreceu-vos a JOSEP SAGARÓ,
fuster a Garriguella.

Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

Dipòsits per a posar olis vegetals i minerals

MOLT RESISTENTS

NETEDAT IMMILLORABLE

Construïts amb ciment armat i amb revestiments ceràmics a l'interior. — — S'entreguen completament equipats amb dues tapes, raccort per a netejar i sortida de l'oli brut i aixeta de sortida per oli net.

Per a comandes a la
FABRICA DE PEDRES ARTIFICIALS

D'ENRIC SAGRERA

CARRER VILALLONGA (CARRETERA DE ROSES) - FIGUERES

CASA CENTRAL: Lorençana, número 36 - - GIRONA

Magatzems a: Palafugell. Olot, Santa Coloma i La Bisbal.

El Siglo

DE

ANTONI CARRERAS
AVINGUDA REPUBLICA, 17

Venda exclusiva dels olis purs d'oliva
del Sindicat Oleícola Garrotxa-Empordà.

Perfumeria - Articles fotografia - Drogueria
Pintures - Comestibles

PHILIPS 730 - A

Es un "SUPERINDUCTINO" (Patent PHILIPS), no un SUPERHETERODINO

PURESA DE SO...
POTENCIA...
SELECTIU...

Consumeix 45 % menys d'electricitat sobre qualsevol marca

La més gran innovació de l'any

Demani una prova a

PERE BRUNET Plaça Catalunya, 13
FIGUERES

REPRESENTANT OFICIAL

AVIS

➔ Amb tot i la forta puja del café segueixo donant la MILLOR CALITAT com sempre, i al mateix preu.

GRAN CAFÉ EXCELSIOR

Puig - París

Puig - París

Puig - París

es dir-ho tot,
en el ram de l'abillament
d'homes i nens

Girona, 23
Maragall, 4 **FIGUERES**

AUTO-GARAGE-SPORT

Traslladat al nou local, carrer 28 DE MAIG 11

Pupilatges-Reparacions-Accessoris de tota mena

Telèfon núm. 70 **FIGUERES**

Farmàcia Nova i Laboratori

DE

JOAN XIRAU

Ex-ajudant de l'Institut de Fisiologia de Barcelona,
dirigit pel Dr. D. AUGUST PI SUÑER.

Instal·lats d'acord amb les més modernes exigències

Anàlisis clínics — Sèrums — Específics

Vacunes — Ortopèdia — Injectables

Avinguda de la República, núm. 18 **FIGUERES**

SASTRERIA FONT

Acaba de rebre les novetats de la temporada

Plaça República, i Portella, 1 **FIGUERES**